

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 399/25
9.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Марка Јоцића, председника већа, Драгослава Милановића и Виолете Јовановић, чланова већа, са вишим саветником - записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 30 КЗ, решавајући по жалбама окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Марка Понтрелија, изјављеним против пресуде Првог основног у Београду К.бр.1949/24 од 28.02.2025. године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Марка Понтрелија, донео је дана 09.06.2025. године

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Марка Понтрелија, а пресуда Првог основног у Београду К.бр.1949/24 од 28.02.2025. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Првог основног у Београду К.бр.1949/24 од 28.02.2025. године, окривљени Фетзер Јосип је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 30 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Првог основног суда у Београду Кппд.бр.80/24 од 05.04.2024. године, који му се рачуна од 03.04.2024. године када је лишен слободе.

Првостепеном пресудом на основу одредбе члана 81 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи која по наведеној пресуди може трајати док не истекне време

трајање казне изречене у првостепеној пресуди, а време проведено у здравственој установи се окривљеном урачунава у време трајања изречене казне.

Првостепеном пресудом окривљени АА је на основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Понтрели због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од кривичне одговорности да је извршио кривично дело које му се ставља на терет. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа.

-окривљени АА из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду донесе правилну и на закону засновану одлуку тако што ће га ослободити од оптуже да је извршио кривично дело за које је побијаном пресудом оглашен кривим. У жалби је окривљени ставио захтев да Апелациони суд отвори претрес на који ће га позвати, или да га позове на седницу већа када се о жалбама буде одлучивало, као и да му се укине притвор.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је писаним поднеском Ктж.бр.444/25 од 19.05.2025. године предложио да се жалбе окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Марка Понтрелија одбију као неосноване и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Марка Понтрелија, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, жалбама и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела, правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбеним наводима окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Марка Понтрелија оспорава се правилност и законитост побијане пресуде, тако што се истиче да је првостепени суд побијану пресуду засновао на доказу који је по свом прибављању у супротности са Закоником о кривичном поступку, а тиче се самог спровођења препознавања у неадекватној, односно супротно закону формираној линији за препознавање у просторијама полиције дана 04.04.2024. године, којом приликом су одмах изнете примедбе од стране браниоца а што је морало резултирати тиме да ово препознавање, не може бити изведено као доказ у фази главног претреса и исто је требало бити издвојено из доказне грађе у складу са одредбом члана 16 ЗКП. По ставу

одбране у конкретном случају код свега напред изнетог првостепени суд је требао донети одлуку којом окривљеног ослобађа од одговорности да је извршио кривично дело које му се ставља на терет.

По оцени Апелационог суда у Београду, насупрот изнетим жалбеним наводима окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Марка Понтрелија, првостепени суд је након свестране оцене и анализе изведених доказа ценећи одбрану окривљеног АА и све изведене, пре свега писане доказе, чињенично стање како у погледу објективне, тако и у погледу субјективних околности дела у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињенично правни закључак дао довољно јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду који се изнетим жалбеним наводима, како окривљеног АА, тако и његовог браниоца адвоката Марка Понтрелија не доводе у сумњу.

Првостепени суд је ценио одбрану окривљеног АА, али исту правилно није прихватио налазећи да је срачуната на избегавање кривице у овој кривичноправној ствари, а такође је у супротности и са осталим изведеним доказима који су међусобно сагласни. У вези са изнетим првостепени суд је у потпуности прихватио исказ оштећене ББ који је дала како у претходном поступку, тако и на главном претресу правилно налазећи да је њен исказ искрен и јасан, с обзиром да је на веома детаљан и логичан начин објаснила целокупни след догађаја који се догодио 30/31.03.2014. године, да је том приликом описала лице које је тада видела као особу разбарушене седе косе средњих година. Исказ оштећене је у сагласности и са Записником о препознавању од 04.04.2024. године, који одбрана оспорава у жалби, из кога произилази да је оштећена након што је дала опис за лице, навела да се ради о мушком лицу старости 60 година, кроз седе, разбарушене косе, средње дужине, без специфичних карактеристика на лицу, висине око 180 цм, с тим да је навела да то лице може да препозна са 99% сигурности и указала управо на окривљеног АА, као лице које је учествовало у извршењу овог кривичног дела. У записник су унете и примедбе браниоца да исти не садржи констатацију да оштећена приликом визуелног блиског контакта није носила наочаре, те да су три од пет лица у линији препознавања била висине испод 170 цм, а што у битном одудара од извршиоца датог од стране оштећене, док су три од пет лица без косе, с тим да је пре препознавања лица захтевано да окривљени и још једно лице изговоре реч “поправљам”, а што је оштећеној приликом извршења кривичног дела изговорио извршилац по њеном казивању. Поред наведеног оштећена је у свом исказу навела да осим по физичком изгледу, починиоца може препознати и по гласу јер је дипломирани лингвиста и тип особе којем се детаљније у сећању уреже звук, те је окривљеног препознала и по начину на који је изговорио реч “поправљам”, а коју је лице изговорило када је затечено приликом извршења кривичног дела.

Када се узме у обзир наведено, односно да је оштећена могла лице да препозна и по гласу и по физичком изгледу, те да је након тога, а како је то констатовано у записнику о препознавању, иста препознала окривљеног и по гласу тако што је исти изговорио реч “поправљам”, правилан је закључак првостепеног суда да доказ препознавање лица од стране оштећене од 04.04.2024. године, без обзира на примедбе које је одбрана истакла, јесте валидан доказ, јер је у свему сачињен у складу са чланом 100. ЗКП, односно да исказ оштећене ни на који начин није дискредитован како је то

одбрана тврдила током поступка, а коју чињеницу одбрана оспорава и у жалби. По оцени овог суда у вези са изнетим правилан је закључак првостепеног суда да је оштећена критичном приликом веома јасно могла да опази изглед лица које је затекла при извршењу кривичног дела, јер иако је био мрак са извршиоцем се нашла на веома блиској раздаљености са којег га је могла детаљано уочити, а којом приликом је чула и његов глас, чега се добро сећала и приликом саслушања пред судом, а како се не ради о неком свакодневном догађају, напред изнето указује да је првостепени суд током доказног поступка на несумњив и поуздан начин утврдио да је окривљени АА критичном приликом покушао да обијањем затворених просторија одузме туђе покретне ствари у намери да њиховим присвајањем прибави противправну имовинску корист, а све на начин ближе описан у изреци побијане пресуде. Првостепени суд је сходно наведеном за чињенично које је правилно утврђено у образложењу побијане пресуде дао довољне јасне и аргументоване разлоге, правилно налазећи да су се радњама окривљеног АА ближе описаним у изреци побијане пресуде стекла сва законска обележја кривичног дела тешка крађа у покушају из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези члана 30 КЗ за које кривично дело га је применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим, о чему је у образложењу побијане пресуде дао довољно јасне и аргументоване разлоге, а које у свему као правилне прихвата и овај суд као другостепени.

Апелациони суд у Београду је побијану пресуду испитао у погледу одлуке о кривичној санкцији која се побија жалбеним наводима, како окривљеног АА, тако и његовог браниоца адвоката Марка Понтрелија, указивањем да је казна престрого одмерена, будући да на страни окривљеног постоји низ олакшавајућих околности, и то да је кривично дело остало у покушају, да је исто извршио у стању битно смањене урачунљивости, при чему стоји чињеница да на страни окривљеног постоје и отежавајуће околности, будући да је окривљени вишеструки повратник. Међутим, по ставу одбране првостепени суд није дао довољан значај олакшавајућим околностима на страни окривљеног, а које се тичу покушаја извршења кривичног дела и битно смањене урачунљивости, а што свакако представља законски основ за ублажавање кривичне санкције, при чему треба имати у виду да се ради о лицу старости 74 године, коме је изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, док је са друге стране пренаглашен значај дат отежавајућим околностима.

По оцени Апелационог суда у Београду насупрот изнетим жалбеним наводима првостепени суд је приликом одлучивања о избору, врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је кривично дело остало у покушају, да је дело извршио у стању битне смањене урачунљивости, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је окривљени више пута осуђиван за истоврсна кривична дела, у вези са чим је правилан закључак првостепеног суда да има места примени одредбе члана 55а КЗ имајући у виду да су испуњена оба услова која се у конкретном случају траже за примену члана 55а КЗ, будући да је окривљени 11 пута осуђиван у периоду од 1970. године до 2018. године, од чега пет пута за кривично дело учињено са умишљајем на казну затвора већу од годину дана, што произилази из извештаја из КЕ, док према подацима из ПИС-а произилази да од отпуштања учиниоца са издржавања изречене

казне до извршења кривичног дела марта 2024. године није протекло 5 година,(са издржавања казне по пресуди Основног суда Стара Пазова К.1143/10 од 31.1.2018. отпуштен дана 27.1.2023.године), па је стога првостепени суд окривљеног ценећи све, како олакшавајуће, тако и отежавајуће околности, правилно осудио на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци у коју казну му је у смислу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору и то од 03.04.2024.године, па до упућивања окривљеног у здравствену установу, с обзиром да му је изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи из члана 81 КЗ, о чему су у образложењу побијане пресуде дати довољни јасни и аргументовани разлози, правилно налазећи и по оцени овог суда као другостепеног, а ценећи степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљеног, да ће се казном затвора на коју је осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања, како у смислу специјалне, тако и у смислу генералне превенције, док се супротни жалбени наводи окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Марка Понтрелија којима се предлаже блаже кажњавање оцењују као неосновани.

Са свега напред изведеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде, на основу одредбе члана 457 ЗКП-а.

**Виши саветник-записничар
Тања Славковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Марко Јоцић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић